

de skulle kunne reduceres eller i ethvert Fald kunne bestemmes af den lovgivende Magt for Fremtiden. Der ere jo Mogle, som tvivle om, hvorvidt dette lader sig gøre med de Pensioner, som ere fastsatte førend Grundlovens Vedtagelse og under den absolute Kongemagt; jeg tvivler ikke om, at den lovgivende Magt, hvoraf Kongen selv er Part, nu ligesaavel som før, kan forandre saadanne Bestemmelser, som den selv har taget tidligere, naar den finder det absolut nødvendigt for Landets Bestaaen at disse Forandringer foretages, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det er høist fornuøent, at denne Forandring nu foretages, dersom man ellers ikke vil udsætte sig for noget langt Værrer. Vi maae erindre, at det er Embedsstanden, som har udmarvet Danmark (Nei! Hysen!). Ja, jeg sigter her til . . .

Formanden: Jeg troer ikke, at man bør bruge saa stærke Udtryk om en heel Stand.

Winther: Jeg skal ikke gjentage dette Ord (atter), paa ingen Maade, men jeg vil blot oplyse, hvorfor jeg har brugt dette Udtryk. Embedsstanden har omtrent i 30 Aar forbrugt af Statens Penge, foruden deres Gager, 500,000 Rbd., som deels ere udslettede og deels ere foreslaaede at skulle udslettes; dog jeg seer, at Udvalget meget rigtigt ikke er gaaet ind paa den Tanke, at udslette det Hele. Men det er ikke blot disse Penge, Renten af dem er heller ikke betalt; og jeg troer, at det er 1,070,000 Rbd., som endnu staae tilbage, Renten af dem ere ogsaa spildte for Staten, og det Altsammen til Fordeel for Embedsmændene. Jeg troer ikke at sige for Meget, naar jeg siger, at Embedsmændenes Pensionering og de Fordelse, som de ellers kunne gjøre sig af Statskassen, næsten beløber sig til 2,000,000 Rbd. om Aaret. Det er virkelig altfor meget, og det er sandelig ikke Embedsstandens Skyld, om Landet ikke ved dem er blevet udmarvet, Høndt det maaffee er et for stærkt Udtryk (atter). Det er derfor jeg har tilladt mig at stille dette Endringsforslag. Jeg troede, at det visse en vis Tillid til Regeringen, at man overlod Undersøgelsen til den selv. Vi maae jo Alle huske paa, at det

ikke er denne Regering, som har Skylden for dette store Onde, det er nedartet fra Fortiden.

Ordføreren: Jeg maa først tillade mig at bemærke, at jeg troer, at den sidste ærede Taler er noget paa Bidspor med Hensyn til hvad der ved Grundlovens Vedtagelse er bestemt om Embedsmændenes Pensionering. Jeg troer, at i den anden Tillægsbestemmelse til Grundloven er det udtrykkelig fastsat, at indtil Pensionssloven er givet, skulle Embedsmændene pensioneres efter de hidtil gjældende Regler, og derfor antager jeg ikke, at man kan sige, at de, som have faaet Pensioner efter Grundlovens Vedtagelse, skulle staae mindre sikkert end de, som ere pensionerede før dens Emanation. Finants-Udvalgets Opgave med Hensyn til de Pensioner, der ere bevilgede efter Grundlovens Vedtagelse, var kun at undersøge, hvorvidt disse virkelig vare givne efter de hidtil gjældende Regler. Denne Undersøgelse har Udvalget foretaget, og da man fandt, at disse Regler vare iagttagne, saa indstillede man til Thinget at bevilge disse Pensionssbeløb. Hvorvidt det saaledes Bevilgede derimod var et paa sende Beløb, det kunde man slet ikke indlade sig paa at undersøge, og det vil heller ikke kunne finde Sted i Fremtiden, hvad enten denne Lov, som foreligger, vedtages eller ikke.

Naar den ærede Rigsdagsmand har meent, at den indførte Forskjel paa den almindelige og paa den aftagende Pensionssliste var skeet i den Hensigt „at sætte Folk Blaar i Dinene“, da kan man vistnok billigtvis ikke besynde Regeringen herfor, thi den kunde vistnok ikke have nogen som helst Interesse i at sætte Folk Blaar i Dinene om Ting, som Folk dengang aldrig fik Noget at vide om (Meget rigtigt). I den Tid, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigter, blev disse Listers Størrelse nemlig ikke bekendtgjort; det var Kongen, til hvem det blev indberettet, og Hs. Majestæt formaaede dog vistnok at lægge disse forskjellige Listers Beløb sammen; men Sagen var den, at der var forud bestemt, hvor stort et Beløb der maatte opføres paa hver af Listerne, og naar den ene var fuld, saa førte man det Øvrige over paa den anden.

Hvad nu den ærede Rigsdagsmands For-